

**Передплата**

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . 20 кор  
на пів року . . . . 10 кор  
на чверть року . . . . 5 кор  
на місяць . . . . 170 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів  
або 36 франків  
на пів року . . . 8 рублів  
або 18 франків  
Поодинокі число по 10 сот.

# РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся до ціли 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

## Невдача заходів гр. Андрашого.

(X) Важке пересиленє угорске не перестає звертати на себе бачности міродатних кругів політичних Австрії, позаяк від корисної розв'язки і полагоди сего пересиленя зависиме також становище Австрії і всеї монархії.

Пятий раз уже був гр. Андраші, котрий яко homo regius мав робити заходи для полагоди пересиленя, на послуханю у монарха минулої пятниці, одначе і сям разом не запало ніяке рішенє. Монарх вислухав лише звіту гр. Андрашого (сам разом вельми коротко, бо тільки 30 хвиль) про переговори єго із сторонництвами, як і про усліва, серед яких можливо би було утворити коаліційне міністерство, а рішенє полишиа до пізнійшого часу. Гр. Андраші вернув зараз до Пешту і хоч єго змагань до розв'язки пересиленя не вважають ще зовсім покінченими, всеж таки можна назвати їх невдачними і по всій імовірности міродатні круги виберуть иншу до того дорогу, як вказувана гр. Андрашім. В переговорах має послідувати тепер довший перестанок, поки що не будуть нікого взивати в сій справі на послуханя і з усього того можна здогадувати ся, що не так скоро послідує поагода пересиленя.

До сего послуханя гр. Андрашого в пятницю привязували як австрійські, так і угорські політичні круги велике значінє, але вже сам короткий час послуханя дав повід до великої зневіри в успіх гр. Андрашого, котрий мав намір подати монарєві вельми обємистий звіт, а тимчасом так скоро був відправлений. Уже із сего догадують ся в політичних кругах, що корона не могла прийняти предлог ним подаваних. Між угорськими лібералами говорять навіть, що кому иншому буде повірена задача полагоди пересиленя і що справа та в слі-

дуючим тижні вийде на иншу дорогу. Взагалі догадують ся, що опозиційна програма не буде принята.

Тимчасом здинена опозиція (коаліція) наміряє ставити перепони всякому правительству, котре би бажало вести державні справи не в єї напирямі.

Дотеперішня невдача гр. Андрашого викликала серед ліберального сторонництва певне вдоволенє і там уважають заходи гр. Андрашого покінченими та сподівають ся, що міродатні круги звернуть ся знов о підмогу до лібералів, щоби они пособляли поагоді пересиленя. Одначе ліберали вважають се дивним вимаганєм, щоби сторонництво, винерте тепер на становище меншости, мало приймати які зобовязаня за поагоду державних конечностей і мало дбати про забезпеченє більшости для державних конечностей. Виринула також вість, що тепер до монарха має бути покликаний Векерле, котрий стоїть на становищі економічної спільности Угорщини з Австрією і ся вість викликала певне затривожене в таборі незалежних, котрі боять ся, щоби ліберальне сторонництво знов не вернуло до впливу на державні справи.

З усього того виходить, що гр. Андраші показує ся неспосібним до переведеня сеї задачі, яку на него вложила корона. Він, як небудь прихильник економічної спільности з Австрією, показав ся хитким у своїх політичних змаганях і для популярности з горсткою прихильників своїх переребіг до табору опозиції, котра іде далеко в своїх домаганях, що зустрінули рішучий опір корони. Коли такий оборотний і проворний політик як Сель не міг собі дати ради з не так ще сильною опозицією і був приневолений уступити, то гр. Андраші серед розгуканих останними виборами филь опозиції не зумів би удержати керми, щоби довести загрожене державне судно до спокійної пристани.

Знаменний є також голос Кошута

в єго дневнику Magyar Orszag, в котрім він нарікає, що віденські круги бажалиб правити в Угорщині з підмогою урядничого міністерства на австрійський лад і звертає бачність дорадників корони на те, що нація у виборах заявила ся за опозицією, котра тим самим повинна бути покликана до державної керми, бо она не може зречи ся своїх засад і свого становища. При всім тим одначе накликає Кошут до уміркованя. Виходить із сего, що поважні люди серед опозиції, як Кошут і деякі єго прихильники раді позбутися крайних змагань і тим стати можливими до управи краю, але се також річ неперечна, що в таборі незалежних верховодять не поважні мужі політичні, а крайні крикуни в роді Ленделя і т. п., котрі не мають нічого до втрати, але й нічого до придбаня і тому стоять на невиримимім становищі: «або все, або нічо!» Все те може послужити доказом, що угорске пересиленє не так скоро буде поагоджене і ще може довести до важкого потрясеня.

## Гульська справа.

Гульська справа вже вийшла з міжнародного горизонту і тільки ще праса займає ся нею. Особливо англійска праса висказує своє невдоволенє з вироку міжнародного мирового суду, твердячи, що він підорве на будуче значінє міжнародних трибуналів. Однак тут англійска праса зовсім не в праві, не тільки зі згляду на своїх противників — Росіян, але і взагалі зі згляду на міжнародне право, єго розвії і всесвітній постуї. Бо не улягає kwestії, що міжнародне право є тим ушляхотняючим дороговказом, який людскости показує дорогу до ідеалу. В нїм олицьотворює ся ідея вселюдского братерства, підносять ся завіт, що людска мораль стоїть висше навіть понад такі неодолимі сили, як поодинокі держави і кермує ними у їх взаїмних зносинах

## ДИКА ЗВІРИНА

(Freiwild).

Штука в 3 актах Арт. Шнїцлера.

Перевів для рускої сцени Йосиф Стадник.

(Дальше).

БАЛЬДУІН. Дуель! На смерть і життя!

ФІНКЕ. Так се правда.

БАЛЬДУІН (робить порушеня, немовби міриє з пістоля).

ПЕПІ. Е! перестань вже раз!

БАЛЬДУІН (патетично). Убитий!... Бідний друг від серця!

ФІНКЕ. Знаєте що докладнійшого? Щож стало ся?

ПЕПІ. Що сталось? — Нічо незвичайного. Птичка дала зловити ся!

ФІНКЕ. Але? — Хтож єї зловив?

ПЕПІ. Но — суджений. — Хтож би другий? Думала певно, що він в театрі. А тимчасом єму щось припало до голови, іде до неї, стукає, — замкнено. Знаєте, що зробив? Висадив двері!

КАСЯ. А то силач!

ПЕПІ. Господи! Як хто задрісний! Ну і знаєте, з ким та голубка воркувала?

БАЛЬДУІН. З сином марса!

ФІНКЕ. З Карвнським?!

ПЕПІ. Но! то вже знаєте... Гм... отжеж щож кажете мені розповідати?

ФІНКЕ (хитає головою). Гм! гм!

ПЕПІ. І щож має значити отсе; гм, гм? — Мене се не дивувало ані трошки. Я від першої хвилі знала, що то за птиця. Але се стара річ! Нехай тільки котра в театрі буде не найпоганійша і весела, та промовить слово до кого, а вже плещуть язика, хотай би она була й найпримірнійшою дівчиною під сонцем! Але як котра почне бавитись в велику даму, то вже другами помітають!... Е, дайте мені спокій — ходім!

ФІНКЕ (дивить ся на годинник). Пів до 11-тої доходить. Час уже!

БАЛЬДУІН (співає). «Alfons enfants de la patrie» (відходить з двома акторами).

Вихід 7-тий.

ЕНДЕРЛЕ, ФІНКЕ.

ФІНКЕ (добачує Ендерля, котрий мов мертва сидить безнастанно на лавці і глядить перед себе, — плече єго по рамени). Но, Ендерле щож знов?

ЕНДЕРЛЕ. Липіть мене, прошу. Жду на директора.

ФІНКЕ. А чого хочете ви від него?

ЕНДЕРЛЕ. Димісії!

ФІНКЕ. Що вам знов на думку впало? (не розуміючи — починає). Ah!.. sel!.. Алеж пане Ендерле! Майте розум! Не беріть знов сего так трагічно!

ЕНДЕРЛЕ. Легко говорити. Але се за глибоко туть вілось! Я сам знаю, що се друг, для того хочу звідти відійти. Наколиб я остав тут, могло би дійти до якого нещастя. Убю єї, або...

ФІНКЕ. Но, но,

ЕНДЕРЛЕ (гірко сьміючись). Або ожено ся з нею!

ФІНКЕ. Щож отже хочете робити?

ЕНДЕРЛЕ. Іхати звідси, іхати. Кинути до чорта ціле се комедиянство! Вже довше не можу видержати в тім, як то директор називає, «пристановици штуки».

ФІНКЕ. Дайтеж спокій! Хто би там собі що робив з того, що єго дівчина ошукує!

ЕНДЕРЛЕ (дуже перепуджений, ловить єго за рамя). Так она мене справді ошукує?

та вкінця, що ідея усунення війни, а з тим і розозруження не є прецінь безвідставною утопією.

Англія вже раз ставала перед міжнародним трибуналом, але тоді она була не обжаловуючою, а сама обжалованою стороною. Було се в р. 1871, коли Сполучені Держави зажадали від Англії доситьчужиня за шкоди, які кружляк «Алябама» наробив їх торговлі, помагаючи у борбі за свободу з полудневими республіками, тим послідним. «Алябаму» збудували і воружили в Англії і мимо острого вашингтонського правительства випустили з доків на море. «Алябаму» Американці в тім році затопили, а за її злочинні діла зажадали відшкодованя. Міжнародний суд, який радив в Женеві, засудив тоді Англію на 15 1/2 мільонів доларів відшкодованя, відкинувши всі дальше ідучі претенсії Америки, а заразом висказав загальні правила для поведеня нейтральних держав на морі, які увійшли в склад правил міжнародного права, іменно заказ будованя і випусканя з доків воєнних кораблів для воюючих сторін. В сей спосіб женевська конференція з р. 1871. стала животворною на поли міжнародного права.

Чи таке значіне може мати вирок парискої конференції з р. 1905 в справі гультської катастрофи? Вправді она не тільки, що не скодифікувала свого ореченя, але і усунула спід свого осуду фактичну квестию: чи були Японці під Гульт, чи ні? Питавя, які порішила конференція, звучали: чи мая причину адм. Рождественський вважати свою флоту zagrożеною? чи видяючи розказ розпочати огонь, діяв в добрій вірі, чи ні? Париский трибунал опер ся отже на психологічній стороні цілої справи, о скільки она оправдана приписами воєнної маринарки, відвічальності команданта флоту і даними обставинами під містом Гульт та загальною ситуацією.

З рішеня париского трибуналу, який, як звісно, признав адм. Рождественського безвинним, можна би для міжнародного права виснувати таку засаду, що у надзвичайних, воєнних обставинах воєнна флота має надзвичайні прерогативи, до яких належить з одной сторони можливість самооборони, з другої сторони обовязок уступаня всяких купецких та рибацких судон, переїздяючий воєнній флоті.

Коли зважити, яку вартість репрезентує одно таке велике воєнне судно, а тимбільше для воюючої держави, яка не могла би страту судна поповнити в жадній з нейтральних держав після згадувані вже женевської конвенції з р. 1871, а з другої сторони коли представити собі, що одна мала міна може за кілька хвиль затопити такого кольоса-величчя да дно моря, та що одно маленьке човенце, ледви доглядне серед филь моря, підчас ночи і мраки, може випустити таку міну — то стане ясно, що особливо у вузких проливах і каналах ціла залога ескадри а найбільше вже сам Рождественський мусіла бути у безнастаннім страху і остророжності за цілість ескадри.

Щоби сеї невпевности не збільшати, повинні були нейтральні, рибацкі судна, коли побачили

флоту воєнних кольосів — а їх переїзд був заповіджений на кілька днів, хоть без точного означеня часу зі зглядів остророжності — цофнутися як найскорше і зробити відьну дорогу ескадри. Прецінь і сикавці в місті, коли їде до пожару, уступають всі, як найпоспінійше і то у власнім, добре зрозумілім інтересі, бо візник ескадри не має спроможности до великої обережності і не тяжко о випадок і нещасте. Так само і тут, здавсь, но части провинили ся і сїмі гультські рибаки, не заховуючи тої вважливости супротив воєнної флоту.

А вкінця коли порівнати, які нерівномірні квестиї тут важили ся: випадкове убитє кількох рибаків і ушкодження рибацких суден, а оружний конфлікт між двома найбільшими державами світа — то радше можна ствердити, що париский суд, запобігаючи сїй другій евентуальності і звертаючи справу матеріального відшкодованя на цивільну дорогу перед міжнародний суд в Газі — віддав чимолу прислугу людськості і ідеї мира.

## Япаньско-росийська війна.

### Справа Гріпенберга.

Про послухенє генерала Гріпенберга у царя доносять з Петербурга, що оно випало як найгірше. Пригадуємо, що ген. Гріпенберг подав ся до димісії внаслідок задрки з начальним вождом Куропаткіном. Причина була така, що ген. Гріпенберг одержав був приказ виконати позірний атак на крило неприятеля для розвідженя его позиції і сил. Ген. Гріпенберг, не натрапивши на поважнійший опір, загнав ся аж по Ньючван, а в гадці вихиснуваня корисної ситуації, запустив ся в прадивний бій з Япанцями. Та небавом Японці стягнули свої сили і Гріпенбергови стало горячо. Посилає до Куропаткіна по відмогу, але начальний вожд відказав єї, узнючи, що Гріпенберг переступив свою задачу і повинен як найскорше цофнутися. Гріпенберг цофнув ся зі стратами, а прибувши в табор, зажадав відпустки, бажачучи свою справу вивести перед суд царя. Отже зараз на ветуні цар запитав генерала: Чи ви в гадки, що воєк повинен бути послухним офіцерови? — Так — відповів Гріпенберг. — А чи годите ся з тим, що офіцери повинні слухати найвисшого вождя? І не даючи генералови звинити ся, зачав робити єму виклади, що дав соблазвняючий примір армії. — Коли ви хотіли внести зажалене належало було вчинити се, не покидаючи становища. — Ген. Гріпенберг після сего послуханя не приймав нікого навіть із знакомих, звичаячесь недугою.

### 3 Манджуриї.

В суботу отворено в росийскім центрі гарматно борбу і від тоді безнастанно ревуть їх паці та мимо сего Японці переходять у відповідних місях до офензивы і ступаючи по власних трупах, мимо вибухаючих мін, кільчастих дротів і укріплень росийских позицій, здобувають поле. Ось найновіша телеграма Куропаткіна з д. 25.

с. м.: Нині о год 5. рано обсадив неприятель Чингенчен. Про страти нема до тепер подрібних справоздань. До лазарету в Санлююні привезено 12 ранених офіцирів і коло 300 воєків. Процентова цифра убитих є дуже велика. Командант наших війск в справозданю підносить хоробре поведене ріжних наших відділів. Дві компанії, які стояли коло Березівкого горба, звели борбу на багнети, в якій командантів обох відділів ранено; один з них одержав рану багнетом в руку і з трудом відбито его з рук неприятеля. Компанії, яслані, щоби переішкодити обходови нашого лівого крила, Японці обступили з трех сторін, однак навіть по вистріляню всіх боїв они які мали, держали ся ще після забезпеченя відвороту цілого нашого відділу. Доперва на письменний розказ цофнули ся. Нині рано неприятельскі патрулі пересунули ся в напрямі провалу Доінілін 8 верств на полудневий захід від Санлююню, а небавом неприятельскі передні сторожі носунули ся до сего провалу, який був обсаджений нашими. — Ген. Сахаров доносить рівночасно, що напротив Березівского горба Японці устали були 16 гармат гірських і одну полевую батарею, а також в ніхоті мали знатну перенягу та ішли до атаку з недержаним напором. Стверджує також високі процентові страти по росийскій стороні, так що з деяких компаній остало заледви кільканайцять нераних воєків і зазначає, що в провалі Доінілін здержано Японців, однак они, як здає ся, укріпляють ся і собіж на занятих позиціях.

**ВІД АДМІНІСТРАЦІИ.** При змін місяця просьмо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядю о вирівнанє залогостий та о приеднуванє нам нозих передплатників.

## НОВИНИ.

— **Календар.** Ві в торок: руско-кат.: Онисима; Евфроз.; римо-кат.: Романа ави. — В середу: руско-кат.: Памфіла; римо-кат.: Альбіна.

— **Іменованє крилошан.** Цісар іменовував префекта гр.-кат. духовної семінарії о. Франца Шенковича і першого проповідника капітули і катедрального сотрудника у Львові о. Івана Редкевича греміяльними крилошанами капітули в Станиславові, а греміяльного крилошанина і пароха в Станиславові о. Васля Богоноса кустосом капітули.

— **Депутация крилошан.** Капітульні оо. крилошани в Галичині ухвалили недавно звернути ся в негидії до правительства о поліпшенє їх дотації. В пятницю прибула до Відня депутация, зложена з крилошан: о. Івана Войтовича з Перемішля, о. Васля Фаціевича зі Станиславова, кс. Якова Федеркевича з Перемішля, кс. Віктора Пйотровича зі Львова і кс. Стан. Дуткевича з Гарнова. Депутация конференвала найперше з провідником бюджетової комісії пос. Катрайном, а ошєля була у міністра просвіти дра Гартля. Крім врученої петиції депутация представила міністрови, що дотация крилошан, побирана з релігійного фонду, не стоїть в пропорції до їх становища. Крилошани яко консисторскі радники займають ту саму рангу, що уря-

ФІНКЕ (по хвилі мовчанки дивить ся на него з пожалованєм). Принайменше ви собі се уявляєте!

Вхід 8-ий.

ЕНДЕРЛЄ, ФІНКЕ, ДИРЕКТОР.

ЕНДЕРЛЄ, ФІНКЕ. Добрий день, директоре!

ДИРЕКТОР. Добре, що вас стрічаю, пане

Фінке. Ролю з тої нової штуки, що дістала Венднерівна, прошу сейчас передати Анні Рідель.

ФІНКЕ. Таж она дістала димісію!

ДИРЕКТОР. Дурниця!... Анї менї снять ся по тім, що зайшло. Мій Фінке, придбалосьмо грубу силу — магнез! Наївна, через котру люди крутять собі карки таж се знаменита сила! Що? А гророс — що я хотів ще сказати; пане Фінке? Ага! Що се за «сипка» була вчєра при кінці першої дії?

ФІНКЕ. Алеж директоре, се річ капельмайстра!

ДИРЕКТОР. Як то?

ФІНКЕ. Та ніби се фальшованє хору.

ДИРЕКТОР. Алеж я не про те. Хто там в літі на се вважає! Говорю о режісерії: не було найменшого руху, житя в гуртових сценах. Знаєте, що приходить мені сьвітла гадка: повики-

даємо мужчин зовсім з хору. Тоті люди виглядають, немов би вічно були голодні як вовки і тим зражають нам публику.

ФІНКЕ. Ге, — спробувати можна...

ДИРЕКТОР. Думаю про се зовсім серлозно. В оперетці не треба зовсім мужчин: женцини нехай грають лицарів, опришків, et cet.-ra.

ФІНКЕ. Так, задля настрою публикі...

ДИРЕКТОР. Прошу вас, пане Фінке, я ще не скінчив! Отжеж женцини — добре. Але і женцини не можуть стояти як колоди. Рух, дорогий пане, рух товпи, в тім ціла річ! І прошу також не скривати найгарнійших ніжок в глубині! Прошу затамтати собі: найгарнійші ноги — наперед! А притім веселість, житє, безнастанний рух поміж сценою а публикою, от що, пане Фінке!... Чи ви, Ендерле, хочете, чого? Не маю тепер часу.

ЕНДЕРЛЄ. Я хотів би просити пана директора о хвилю розмови.

ДИРЕКТОР. Так щож там?

ЕНДЕРЛЄ. Прошу о димісію!

ДИРЕКТОР. Що знов? Чи ви здурніли?

ЕНДЕРЛЄ. Я не можу довше перебувати в вашім товаристві.

ДИРЕКТОР. Щож вам стало ся?

ЕНДЕРЛЄ. Се... лична справа!

ДИРЕКТОР. Пане Ендерле! Що там ваша любка зраджує вас, се мене не обходить ані крихти!

ЕНДЕРЛЄ (знов перелудив ся). Пан директор думають, що она справді...?

ДИРЕКТОР. Я би далеко зайшов, колиб задля таких дурниць заводив зміни в моім персоналю! Але коли уже о тім бесіда, так знайте, що мені не дуже подобавсь, як в моім театрі заключає хто поважнійші зносини! Таж я би волів уже заангажувати яке подруже — се принайменше дешевше коштує. А однак не роблю сего, бо я бажав би, щоби публика відчувала.. Як би се сказати... щоби знала, що усі члени моего товариства суть вільні!... Подумайте над тим, пане Ендерле, і пожертвуйте свої личні чувства для добра загалу!

ФІНКЕ. Ходить пане Ендерле. Директор правду каже... Ходить на пробу.

ДИРЕКТОР. Працюю! (відвертає ся від них; Фінке і Ендерле входять до театру).

(Дальше буде).

дняки VI ранги а поберають плату урядника IX ранги, а навіть меншу, бо около 2.800 К річно. Міністер просвіти прийняв депутатцію дуже зячливо і прирік, що розгляне ту справу. Оцісля була депутатція у фахових референтів міністерства просвіти, радників Гузарка і секр. радника Келера. В суботу була депутатція у міністра-президента бар. Гавча і міністра скарбу Козела, а вкінці у референта бюджетової комісії для віроєповідних справ, пос. д-ра Фукса.

— Додаток до петиції сьвященників. Від о. Кузика з Беска одержуємо до поміщення оцісю змітку: Хто отримав петицію до підпису, а нема там 7 ої точки о вдовах і сиротах, зволить дописати: 7. Witwen und Waisen nach verheirateten Mitgliedern des Kuratlerus erhalten ständige Versorgungsbezüge, die auf Grund der letzten Bezüge (Grundgehalt und Quintupnalzulage) des Verstorbenen in demselben Verhältnis wie für die Witwen und Waisen der Staatsbeamten bemessen werden.

— Листа руского комітету виб. у Львові (На шість літ: 1. Бартоль Анджельо директор товариства взаємного кредиту 2. Балцевский Тома, різник. 3. Бавм Адольф, кравець. 4. Др. Бик Еміль, адвокат і посол. 5. Блюменфельд Генрих, властитель реалі. 6. Цюхцінський Станіслав бляхар. 7. Досрянський Леонтин вл. реалі. 8. О. Давидович Іван, сьвященик. 9. Дудкевич Михайло, некар. 10. Дюголевский Жюгмонт, власт. реалі. 11. Чайковский Микола, інж. 12. Др. Діаманд Герман, купець. 13. Еппле Кароль, власт. реалі. 14. О. Філіп Плягоніт, провінціал Чина св. Віє. Вел. 15. Фідріх Едвард, власт. реалі. 16. Грозик Григорій, директор «Товар. сьвящеників і урядників». 17. Голейко Михайло, будівничий. 18. Горгон Антін, власт. реалі. 19. Гаузер Артур, інженер. 20. Йонаш Маркії, власт. реалі. 21. Кміцкевич Олександр, радник суду. 22. Кояловский Володислав, купець. 23. Др. Левицкий Кость, адвокат. 24. Др. Лисяк Володимир, адвокат. 25. Лукавский Войтх, власт. реалі. 26. Лавенгек Яків, реставратор. 27. Лерский Іван, кравець. 28. Др. Миколайский Стефан, лікар. 29. Міхальский Михайло, власт. реалі. 30. Микулинський Болеслав, власт. реалі. 31. Нагірний Василь, директор «Навод. Тор.». 32. Найман Йосиф, вл. т. друкарня. 33. Др. Озаркевич Елген, лік. р. 34. Олі (Олі) Фердинанд, секр. рукод. шалати. 35. Паниківский Константин, директор «Кравцова кред. сьюза». 36. Дир. Павенський Лев, адвокат. 37. О. Пакиж Мартин, крилопачив. 38. Подикач Павло, парох еванг. громади. 39. Преторіус Теодор, веркмайстер пром. шк. 40. Подловский Адольф, різник. 41. Павелкевич Олександр, теся. 42. Романський Григорій, майстер коминярс. 43. Равский Вікентій, будовничий. 44. О. Стефанович Олександр, катехит женьської семінарії. 45. Спозарский Елген, переплетник. 46. Сегета Йосиф, кравець. 47. Др. Шляйхер (Schleicher) Філіп, адвокат. 48. Шаєр Кароль, купець. 49. Валдівевич Михайло, власт. реалі. 50. Зельтспрайх Іван, годичникар. II. На три роки: 1. Чорний Іван пвець. 2. Др. Гольцер Вільгельм, адвокат. 3. Мана, вла т. реалі. 4. Стоцкий Михайло, властит. реалістич.

— Санкція за она. Ухвалений галицьком соймом закон, в справі обовязкової мови рускої в деяких польських гімназіях а польської в руских, одержав цісарску санкцію.

— До всіх громад і фільд пожарних «Сокола!» Зі звітів делегатів переводчих курси по вцілах фільдах показало ся, що дуже часто куплена нова сиваква або є дуже лихого виробу, або зно ва як виріб лучший, то переплачена що найменше о половину більше, як дійсно варта. Щоби запобічи сему і охоронити громади перед влізливими агентами і безсовісними визискувачами, заключили ми з одною дуже солідною фірмою умову, на основі якої зобовязала ся тота фірма доставляти тим громадам і сторожам пожарним, котрі замовлять за нашим посередництвом чи то сивакву чи якісь інші приряди пожарні в ліпшій якості. Коім сего будучь мати ті громади ше тату полєкшу що замовивши, через нас сивакву, будуть могли дістати на сплату ратами до трох літ, дальше що дістануть товар добрий, бо ми одержавши замовлене вишлемо до складу чоловіка, котрий розуміє ся на сиваквах і він вибере найлучшу і подасть властиву ціну, так, що переплачене сивакви буде недопустиме. У власнім інтересі отже повинні усі громади та сторожі пожарні замовляти від тепер сивакви та інші приряди лише за нашим посередництвом. Хто хоче купити сивакву, най зголосить ся до «Сокола» у Львові (ул. Коперника ч. 9), а ми вишлемо цїник та поясненя, еслиб щось було не зрозумілим. Потому вибравши найвідповіднійшу місцевим потребам і обставинам чи то сивакву чи якийсь інший приряд, напише до нас, подаючи в разі, еслиб на усі гроші давано, від разу кілька є на задаток і якими ратами і в якій висоті буде сплачена решта, а ми вже полагодимо. Ключемо ще раз до вас, рускі громади та сторожі пожарні! Не дайте ся обманювати безсовісним купцям та не викидайте тяжко запроцьованого гроша на товар драгтий. Гарзд! — Старшина львівського «Сокола».

— Сокільські забави в саялах «Рускої Бесіди»

в суботу, а на «Морекім Оці» в неділю удали ся надзвичайно. Головно вечерній з танцями випали сьвітло, а до кадріля стануло сорок вісім пар. Мамусі були певно вдоволені, що їх донечки гарно до самого раня бавили ся, бо мужежкої молодіжи було премного. На «Морекім Оці» зібрало ся також поважне число молодіжи і старших, аби відсьвіжати ся по непереспаній ночі з причиною вечерниць та може в послідне скористати в леду, бо весна вже за плечима.

— Послідній вечерок в сегорічній карнавалі, котрий устроює тов. «Кружок українських діячат» при співучасті товариств «Академічної громади» і «Основи» відбуде ся в неділю дня 5. марца у Львові в великій сали «Народного Дому». Вступ під оубо 4 К, білет родинний з 4 рох осіб 12 К, галерія 2 К. Буде се послідний а zarazом перший вечерок. Послідній, бо тим вечерком попрощаємо сегорічний карнавал, а перший, бо нанове будуть могли зненавиджений фряк повісити на кілку, а прийти в поважних вечеркових строях себ то в «шлюсках». До Вас, Товаришки, звертаємось рівнож з кликом «убирайтесь як найскомпійніше». Лучше гріш дармо виданій на нестрібні прикраси зложити при касі ві так гарну ціну, як для бідних дцій «Рускої захоронки». Найвідповідніше було б, о що дуже просимо, явити ся як вже не всі то бодай більша частина в народних строях, так щоби кождий зараз на перший погляд міг сказати «се сириві» вечероку українських діячат». Запрошеня вже розіслані однак для недовладности адрес богато прийшло назд. Тому просимо всіх товаришок і панів, до котрих запрошеня не дійшли, а хотіли буть на нашім вечерку прислати докладні адреси до вечерового комітету котрий урядує що дня від 12—1 в полудні. Добровільні датки приймаєть з подякою. Пмяток о 8. вечером. — Комітет вечеровий «Кружка українських діячат». Львів Ринок 10.

— 3 російжой України. Земство чертавської губ. ухвалило: 1) внести поданє до властей правительственных, щоби знесено указ з 1876 р. завазуючий друкувати книжки в малорускій мові; 2) видавати газету для народу під заголовком: «Лист полтавского земства», де статі мають буть поміщувані в малорускій мові побіч російської; 3) домагати ся, щоби до читальень і бібліотек шкільних приймано не лиш книжки в російській, але й в малорускій мові; 4) розписати конкурс на популярний відлучник о різництві з там виразним застереженням, щоби рукописи на конкурс можна було надіслати також і в малорускій мові. Але найважнійша ухвала полтавского земства то слідуєча: 5) Малорускої мови треба уживати не лиш до помочи при науці в школі, але й учити єї на рівні з російською, позаяк побіч агадів часто педагогічної натури, отже улекшеня науки при помочи рідної мови, прихвдять в сїм случаю ще й згаляди морально-виховуючої натури. Губерніаль не земство домагає ся для того, від правительства: введеня до шкіль малорускої мови і тэ у всіх клясах шкіль народних. 6) Постановено підперги матеріяльно проєкт повтора земства в Золотоноші — виставленя в Київі памятника Тарасови Шевченкови. — Отсі рішеня як доносять. «Кієвскіє Откликі» губернское присутствие опротестувало, бо они буйт то переходять поза межі земської компетенції. Прогос сей, що різко лучше ся, послідував аж по виключаню ухвали іменно тоді, як губернатор одержав вже від міністра справ внутрішних повідомленє, що адрес земства предложено вже цареві.

— Зміна пенсійного закона Правительство наміряє предложити новий пенсійний закон для державних урядників, на основі котрого для увисканя повної пенсії буде вимагати ся не, як досі 50 літної, лише 35-літної служба. Обчисленє пенсії буде ось яке: Щоби набути право до емеритури, має урядник виказати ся що найменше 10-літною безперервною державною службою і тоді дістане 20% своєї послідної пенсії; кождий дальший рік службы принесє єму 2% послідної пенсії.

— Мясниці в Скалаті. Зі Скалату пишуть нам: Що значить мати свою хату, пізнали ми аж в сїм році. Почавши від Йордану аж до Стрігень мали ми кождої неділі і сьвята нагоду весело в своїм кружку провести вечер і охочо забавити ся. Зачали ми просфорою, яку урядила нам місцева читальня. Кількадесять міщан і міщанок засїли до спільного стола враз з місцевою рускою інтелігенцією, де при тоаствах і поважних веселих розмовах, забава протягула ся до пізної ночі. Зараз потім в неділю виступили молодші члени читальні під проводом п. Хаджая нар. учителя з Городищі з оперетою «Не ходи Грицю на вечерниці», яку на загалне жаданє на слідуочу неділю повторила. По тій неділі приїхали читальники-аматори з Жванівки і дали дня 5. лютого «Кару совіста» Цегляньского, а 15. лютого «Ворожбитка» помежи там дня 12. лютого друга часть читальників скалатських виставила під проводом п. Петрова секретаря рус. Товариства кредитового «Верховинців» Корженьовского. Не буду хвалити анї гри аматорів, анї праці режисерів — словарець до таких рецензій вже вичерпаний і оклепаний,

а повтаряти ся нема потреби. — хто конче хоче мати рецензію, нехай перечитає яке небудь з інших представлень аматорських, вставлючи в відповідних місцях «в Скалаті» замість тамтої місцевости. Що до публіки буде цікавіше. Кождий раз (з виїмком остатнього — де було троха менше) саяла була битком наповнена і то самими міщанами і селянами з околиці, іменно належить піднести селян з Пізнанки, гнилої, як на кожде представленє приїздули кількома фірами. Польска інтелігенція тримала ся солідарно з далека від нас. Ну і слушно, бо у нас занадто кожухами було чути. Грали хлопці, дивили ся і оплескували хлопці — тож се не для них товариство. Їх неприємність не разила. А разило, що наших отців духовних — з виїмкою 2—3 не могли ми побачити між нами. Та може і Вам милійші карти у економів, як ми? як панна забавна? А бавили ся ми дуже добре, бо чогось научили ся, почули і побачили, щось гарного, ну і потім погуляли, а що добре погуляли, пізнали потім, що розходили ми ся межі 5. а 6. год. рано, з жалем що так скоро минуло, а треба ждати на нову забаву аж до другої неділі. Ось що значить мати свою хату, свою саялу! Не будь єї. — ми може би змогли ся на оден вечер в тісній, невідповідній сали громадській, а може — настрашавши ся ходженя прошеня, клаяня — і того не було бо. Зачуваємо щі читальня наміряє еще на закінченє мясниць урядити «баль міщанський». Дай Боже, бо кортить вже бодай раз так між своїми забавити ся, бо до других мясниць... страх дал-ко. Миу

— Краєва рада шкільна іменувала управителями 2-кл. шкіль: Стан. Дрозда в Воли ржендз., Меч. Длугоша в Радохонцях, Мик. Древницького в Гаврилівц., Вас. Мицишина в Змизвисках, Жигм. Томашевского в Стріпівц., Ів. Гаврова в Баховицях, Петра Будяцкого в Малачеві, Ант. Венцовского в Майдані граничнім, Ів. Липиньского в Угриню Юл. Левандовского в Петрилівц., Йос. Дичевича в Залучу п. Чер. Ів. Яроша в Пипегівц. дух., Ів. Лігензу в Гаю і Евст. Любку в Черневі; — учительками 2-кл. шкіль: Мар. Шмилевську в Сущині, Мар. Бухвальціву в Креславичах, Стеф. Гавронову в Баховицях, Мальв. Древницку в Новосілках, Зоф. Морозову в Товстобабах, Мар. Левандовску в Петрилівц., Франц. Фрасиньску в Борку фал., Ам. Скриванківну в Слопанцях кор., Олену Голубовичеву в Завалю, Ангелу Цегельську в Трастіянци вел., Людв. Соколовску в Мостисках; — учителями (льками) 1-кл. шкіль: Зоф. Новаковску в Слупках, Ольгу Шашкевичівну в Майдані гор.-Гута, Йос. Сальвянку в Жулині, Ів. Гаврана в Завадові, Фр. Скупску в Угливц., Ом. Грицевичівну в Стригінцях, Зуз. Молодецку в Ходовичах, Олену Подловску в Єжовім «на Камеральнім», Йос. Рожкевича в Кукілівц., Ван. Лерейкову в Новосілиці, Мих. Шурівну в Райску, Кар. Попєла в Пановичах, Фр. Котаєа в Пшебечанах, Сем. Шлемка в Рудниках, Ад. Германа в Заболотцях, Людв. Лібровічівну в Більчицях, Ів. Хоомовского в Задубрівцях, Олексе. Чижовского в Кривогулах нових, Ів. Зависляка в Дульчи вел., Стан. Петровского в Григорові, Стан. Манастир-ку в Журові, Вільг. Осгрозку в Пузьниках, Ад. Є-ьока в Зарівнім, Мар. Радецку в Велсені, Фел. Книшниковского в Задушниках, Йос. Вжецьовского в Оталєнж.

— Дрібні вісті. Винчанє п. Григорія Зацерковного, коинциста кравцової дирекції скарбу, з п-ною Евгениєю Матковскою, відбуло ся у Львові дня 16. с. м. — Миска рада Черновець винаймила ново збудований театр на 3 літа дотеперішньому директорові театру Янча у Відні, п. Ранденгоферові. — Дня 19. с. м. померла Лукіяна в Штогринів Ямнянска, жінка завідателя парохій в Новосілках. — В Пінках коло Олеська згоріло дня 21. с. м. 5 селянських загород. Шкода була обезначена. — Пятихстий тиф ширить ся пошеть в Пікулівцях, львівського повіту.

В ячина.

— Фальшівники грошей на Буковині. Приватну чекарню заснували собі цигани в долиніх Пертептах коло Гурагомори. Під проводом Юрія Параскара, вислуженого фірера, що мандрував по Туреччині і Румунії, оснували там формальну чекарню, у якій працювали ще Іля і Тодор Параскар і Іван Маркітан. Спершу підробляли они 20 сотиківки і то доволі вдало. Проворні цигани забули однак, що людий дурити у великім місті тяжше і ось один такий фальсифікат плачений в черновецькім шинку навіть поліцію на сліди промисловців, яких цілу кольонію арештовано в дома при праці. Разом забрано й усі прилади до чеканя і матеріяли, з яких мали повставати нові монети. Поліційний і жандармський «наїзд» захопив циганів дуже не в пору. Они робили як раз заходи, щоби зробити в своїм ремеслі значний крок наперед — саме збирали ся до підроблюваня однокоролівок. Юрій Параскар кунив як раз на сю-ціль в Чернівцях 10 декаграмів срібла, кажучи золотником Найманови, що єму треба срібла на те, бо хоче посприблиги хрєст, який має жертвувати до церкви, аби таким бодай робом найти полєкшу у тяжких болях, які терпить у носі.

— Як довго живуть птахи? На се питанє є ще богато хибних поглядів і люди далеко низше

оцінюють вік птахів, як все є в дійсності. Найдовше живе з поміж птахів лебідь. Се річ доказана, що він може жити і 300 літ. Природник Кнауер оповідає в своїй історії, що бачив кілька соколів, з яких один мав 162 роки. Також суси і орли доживають пізньої старости, як пр. оден орел, що згинув в р. 1819 а був зловлений 104 літ передтим і вже тоді числив досить багато літ життя В р. 1824 згинув в царському замку в Шенбруні білоголовий суп, що прожив в неволі ні менше ні більше лиш 118 літ. Папуги зловлені і освоені можуть жити поверх 100 літ. Водяні птахи переживають кілька людських поколінь. Також гуси і завулі можуть дожити пізнього віку, а круки живуть пераза по 100 літ. З домашньої птиці когут живе 15 до 20 літ; кури гинуть далеко скорше. Житє наших співучих птиц пропорційально коротке, бо пр. соловій живе в клітці недовше як 10—15 літ, а канарок 12—15 літ. Бузьки живуть досить довго, ластівки не більше як 10 літ.

### Телеграми

з дня 27. лютого.

**Будапешт.** Місію гр. Андрашого належить уважати за покінчену. Андраші виїхав до своїх дібр. Положенє вельми погіршило ся. Цісар покликає до себе мабуть Векерлого і Селя.

Комітет зєдиненої опозиції відбув вчера засіданє, на яким не переведено ніяких ухвал. Нині має відбутися друге засіданє.

**Льондон.** Бюро Райтера доносить, що на скрайнім східнім крилі Японці здобули російські становиски і загрожують головній російській лівії.

Daily Mail твердить, що армії Корупатківа грозить загибля.

**Москва.** Приїхав ту вчера ген. Штессель. На двірці витано єго оваційно.

**Варшава.** На порученє куратора наукового округа, Шварца, замкнено всі школи до 14. вересня с. р.

На залізничних шляхах надвиселянських страйкує дальше цілий персонал.

### Надіслане.

#### Др. Мирон Вахнянин

лікар лінії львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні  
порядиує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.  
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

В салоні штук Лятура при пл. св. Духа отворена  
що дня вистава образів українських артистів, артистичної різби в дереві гуцульських майстрів, і українських плахт.

**Вистава під протекторатом Наукового Тов-а ім. Шевченка** потреває до 5. год. вечером 2. марця.

Відкрита від години 10 рано до 4. вечер і від 6. до 8. вечер при електричнім освітленю.

**Ученик приватист** глядає лекції на селі. Приготовляє добре до гімназії Ласкаві зголошеня надсилати: П. К. post. rest. Збараж.

**Colosseum**  
в пасажі Германів  
при ул. Соняшній у Львові.  
від 16. до 1. марта 1905.

**Нова сензаційна програма.**

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці **High-Life** представленє. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленям білетом на фотелі, льожі і Грядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосоє, які ждуть коло Віденської каварні.

Товариство взаїмного кредиту

## „Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч 10)

приймає вкладки до опроцентовані на 4 прц і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ощадженя коштів послани можна присилати гроші чеками Щадниці поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлен; на жаданє звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідженя (за есконтом).

**ПОЗИЧКИ** уділяє „Дністер“ своїм членам на 6 прц. салату ріпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На паритетності і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члені забезпечені в „Дністрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів „Дністер“ на церкві, бурсі, школі і т. д. 31.738 К.

Стан фонді Товар. кредитов. „Дністер“ 31/12 1904.

Вкладки:	1,783,673 К.
Уділи членів:	133,117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26 576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Льокації:	169 456 К.
На рах. біжучим:	81,968 К.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи Товариства кредиторського земського
- 4% і 4 1/2% листи Банку красавого
- 4% позичку красву
- 4% облігації пропінацийні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

### КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

## БАНКУ Гіпотечного

### Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять /о Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкаи, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—31/4), Сучави
6:10	з Іцкаи, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/2—30/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—30/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятин, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокаля	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Яс, Освєнцима
8:10	з Сташславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезельборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белци, Сокаля, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятин
11:40	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посл. Іцкай, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сніока, Хирова	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посл. з Іцкай, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцманя, Новоселці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 1/2—30/4 вкл.), Сколього (1/2—30/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посл. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Козови	3:40	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—30/4 вкл.), Сколього (1/2—30/4 вкл.)	5:48	до Яворова
4:45	з Яворова	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:03	з Сокаля, Белая, Любачева	6:25	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:0	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятин, Іваня пустого, Скали, Копичинці	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	7:05	до Рави рускої, Сокаля
5:50	з Іцкай, Жидачева, Новоселці і Сучави	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
6:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:45	до Керемшля (1/2—30/4 вкл.), Хирова, Н. Загір'я
6:10	з Іцкай, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—30/4 вкл.), Гусятин, Керезмезе, Калуща	10:42	до Іцкай, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
6:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:00	з Самбора, Хирова, Сніока, Яс	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятин	11:05	до Іцкай, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Іцкай, Яс, Чаргород, Жидачева, Заліщик	11:40	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Брок великих, Грималова	2:51	посл. до Іцкай, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—30/4 вкл.), Сучави, Кіцманя
<b>на дворець „Підзамче“</b>			
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Б. оди	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сніока, Освєнцима
2:15	посл. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинець, Чорткова	<b>з двірця „Підзамче“</b>	
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Бродів, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Чорткова
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятин	6:52	до Тернополя, Потутор
11:41	з Тернополя, Брок великих, Грималова	2:03	посл. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятин, Грималова, Скали, Іваня пуст.
<b>ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ</b>			
Приходять на головний дворець:		Відходять з головного двірця:	
з Брухович 6:42, 7:40 рано, 11:45 передполуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудн. 7:54 і 8:59 вечером. (до 11/9 вкл.)	з Явока 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/4 вкл.). 10:0 вечером (від 15/5 до 31/4 вкл. в неділі і свята).	до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудн. 1:05, 3:15 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 аєч. (від 8:5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що неділі).	до Явока 6:0 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/4 вкл.) 1:35 попол. (від 1/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудн.
з Шпринг 9:3 вечер. (1:6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).	з Любича вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).	до Шарця і 45 попол. (від 1:6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).	до Любича вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).

**ЗАМІТКА:** Час середно-європейський рижить ся від часу львівського о 36 минут. а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6 вечер до 5:55 рано об'єднено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часоней Й. Ст. Соколовского пасаж Ганемана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Хоро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красницьких ч. 5.) уділяє повненє в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклад і їздів в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудн. а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.